

VETERINARSKA HOMEOPATIJA

S počasnimi, a zanesljivimi koraki se homeopatija uveljavlja v veterinarski praksi in vse več skrbnikov hišnih živali ima z njo dobre izkušnje

Veterinarsko homeopatinjo Majo Mario Holeček, dr.vet.med., smo povprašali o trenutnem stanju na področju veterinarske homeopatije pri nas.

Kako se je prijela homeopatija za male živali pri nas: ali se skrbniki živali zanimajo za pomoč homeopatov?

Od ustanovitve Slovenskega veterinarskega homeopatskega društva leta 2007 opažam, da se čedalje več lastnikov živali odloča za homeopatsko zdravljenje svojih ljubljencev in se obrača po pomoč in informacije na naše društvo. Čedalje več informacij o tovrstnem zdravljenju je mogoče dobiti na internetu, forumih, lastniki pa se veliko posvetujejo tudi med seboj v različnih društvih. Ko nas pokličejo za pomoč, so že kje slišali ali prebrali da se podobne težave njihovih štirinožcev dajo dobro zdraviti s homeopatijo.

Kako je z zanimanjem veterinarjev za homeopatijo, koliko se jih izobražuje v Sloveniji?

Tudi zanimanje veterinarjev za homeopatijo v Sloveniji je veliko. Nekaj se nas je začelo izobraževati že leta 1991 – z ustanovitvijo Slovenskega homeopatskega društva, kjer smo se sprva šolali skupaj z zdravniki, zobozdravniki in farmacevti. Od leta 2005 pa smo v Sloveniji prvič začeli tudi s štiriletnim programom izobraževanja iz veterinarske homeopatije. Izobražuje se nas okoli 35 veterinarjev, od študentov veterine pa do malo starejših kolegov, ter praktikov velike prakse kot male prakse. Imamo pa tudi nekaj podpornih članov – simpatizerjev homeopatije oziroma skrbnikov živali. V naslednjem letu je naš cilj program izobraževanja zaključiti z izpitom in diplomom mednarodne organizacije za veterinarsko homeopatijo (International Association of Veterinary Homeopathy).

V katerih primerih ima homeopatija prednost pred drugimi oblikami zdravljenja hišnih živali?

Homeopatija je celostni sistem zdravljenja, ki temelji na načelu zdravljenja podobnega s podobnim (*similia similibus curentur*) in na poseben način pripravljenih zdravil, ki jih imenujemo potencirana zdravila. Homeopatsko zdravljenje ni usmerjeno izključno na določeno težavo, ampak na žival kot celoto, na njegovo psihično in fizično raven. Tako izbrano zdravilo, ki je tudi najbolj podobno pacientu, deluje na vse njegove težave in slabosti, izboljšuje energijo in počutje.

Homeopatska zdravila so nenevarna in neškodljiva, ter nimajo neprijetnih stranskih učinkov. Ker delujejo tako, da uravnavajo procese v telesu, tudi ne morejo umetno stimulirati zmogljivosti telesa, ampak se lahko z njimi doseže optimalna zmogljivost. Čisto varna so za breje, zelo mlade ali zelo stare živali. Tudi ne povzročajo odvisnosti organizma od zdravil v primerjavi z kemičnimi zdravili. Zdravila so tudi relativno poceni, dajanje je enostavno (preko ust v obliki globul ali raztopin).

Velika prednost je tudi v tem, da imajo širši spekter delovanja. S homeopatijo se dobro zdravijo vse akutne in kronične bolezni, nalezljive in presnovne bolezni, lažja obolenja organov, boleznimi imunskega sistema, pa tudi vedenjske motnje in psihične težave.

Zame najpomembnejše pa je to, da zdravila ne potlačijo ali zatirajo bolezni, ampak jo dejansko zdravijo. Na blag način podpirajo telesno obrambo in s tem zmanjšujejo nagnjenost k obolenjem. Najprej se izboljša splošno počutje živali in potem težave.

Kaj svetujete skrbnikom hišnih živali, ki bi želeli na posvet k veterinarju – homeopatu?

Kakšni podatki so potrebni za tak posvet? Kaj opazovati pri živali, da bodo podatki za terapevta čim bolj uporabni?

Dobro, da ste to vprašali! Anamneza oz. posvet pri veterinarju – homeopatu ima nekatere posebnosti, ki jih morda lastniki niso vajeni v navadnih veterinarskih ambulantah. Za uspešno ozdravljenje je potrebno izbrati zdravilo, ki se čimbolj ujema s pacientovimi karakterističnimi bolezenskimi simptomi in znaki. Za izbiro pravega zdravila pa je ravno anamneza ključnega pomena. Še posebno pomembno je, da nam lastnik posreduje dovolj izčrpnih, točnih, korektnih, popolnih in detajlnih informacij. Med lastnikom in veterinarjem naj bi nastala atmosfera zaupanja,

od katere je pravzaprav odvisna izdatnost spraševanja, odgovori, in pravilnost opazovanj, nazadnje pa tudi uspeh terapije.

Ker nam žival sama ne more povedati, se mora veterinar zanašati na to, kaj mu lastnik posreduje, kaj vidita in zaznata s svojimi čuti. Anamnestična tehnika homeopatije je umetnost opazovanja, spoznavanja, dožemanja ter s tem zaznamovanje resnične bolezenske slike.

Prvi homeopatski posvet traja najmanj 50 minut, večinoma pa zanj potrebujemo uro do uro in pol, včasih tudi dve uri. Ne ukvarjamo se samo z glavno težavo, ampak poizkušamo dobiti celotno sliko pacienta. Najbolj pomembni so individualni (karakteristični) simptomi. Ko zdravimo akutno bolezen, je dovolj, če upoštevamo trenutne težave. Pri kroničnih boleznih pa moramo izvedeti in upoštevati tudi simptome iz preteklosti. Pogosti in običajni simptomi s homeopatskega stališča niso pomembni. Pomembni pa so vpadljivi, čudni, posebni in neobičajni simptomi. Še posebno natančno je treba ugotoviti t.i. modifikatorje bolezni. Lastnika povprašamo, kakšen vpliv ima na žival čas, temperatura, svež zrak, položaji, kako prenaša samoto, gibanje, spanje, kako je s hranjenjem in pitjem, kako prenaša dotik, pritisk, kakšni so izločki. Upoštevati je treba tudi psihično stanje kot npr. razdražljivost, žalost ali strah.

Slika bolezni, do katere pridemo s pomočjo anamneze, je ključavnica, izbrano zdravilo pa ključ, ki odpira vrata k ozdravitvi. Brez dobre anamneze in dobrega sodelovanja in opazovanja lastnika teh vrat ne moremo odpreti.

Se spomnite še kakšnega zanimivega primera iz prakse?

Zelo dobro mi je ostala v spominu 4 letna dobermanka, pri kateri se je pojavljala navidezna brejost. Psica je zelo dobrodušna, ljubezniva, zelo navezana na lastnico, zelo boječa in plaha. Do vseh je zaupljiva, vsem polži roko, se vrže na hrbet in pusti božati. Zelo rada ima sveži zrak in dolge sprehode, nima pa rade prevelike vročine in direktnega sonca. Velik apetit ima, zelo malo pije, ne prenaša maščob. Po hrani, bogati na maščobah, ponavadi bruha ali dobi drisko. Praska se predvsem ponoči. Pogosto ima izcedek iz oči. Ne mara biti sama.

Navidezna brejost se pojavi približno štirikrat na leto. Igračke ima kot nadomestilo za mladičke.

Zelo skrbno pazi na njih in jih nosi okrog. Včasih si kot nadomestek mladičkom izbere lastnika.

Takrat ju ves čas budno opazuje in ima na očeh. Seski močno otečejo, so rdeči, dobi mleko. Včasih se vnamejo in bolijo.

Psica je dobila Pulsatillo ob naslednji epizodi navidezne brejosti. Otekli seski so se v enem dnevu zmanjšali, mleka ni bilo več. V dveh do treh dneh ji igrača ni bila več zanimiva. Navidezna brejost se ni nikoli več ponovila. Gonitve so postala bolj redne.

In še za konec: kako je homeopatija dosegljiva pri nas?

Za homeopatski posvet se lahko po dogovoru naročite v Mariboru ali Ljubljani (041 446 758), vse informacije pa lahko dobite na spletnih straneh Slovenskega veterinarskega homeopatskega društva: www.svhd.info ali vprašate na info@svhd.info. Lahko pa se pridružite tudi našemu društvu ali nas obiščete na kakšen seminarju.

Mojca Sajovic